

Inleiding

Ik ben dit boek gaan schrijven om de worsteling over het gemis van mijn kinderen woorden te geven. Tijdens het schrijven van het boek heb ik veel geleerd van de vele verhalen over ouderverstoting die ik op het internet en in boeken ben tegengekomen. Hoe meer ik hierover las, hoe meer ik het in mijn eigen omgeving leerde herkennen. Ik zag het bij vrienden en familieleden. Sommigen hebben tot op de dag van vandaag geen contact meer met hun kinderen. Anderen zijn aan het begin van het herstel en weer anderen hebben de hoop dat ze ooit met hun kinderen en soms kleinkinderen herenigd worden, opgegeven.

Mijn eigen echtscheiding heeft mij sterker gemaakt en de verstoting door mijn kinderen heeft mij de kracht gegeven om via familieopstellingen naar mijn eigen verleden te kijken. Ik ben afgedaald in mijn verleden als nakomeling van tot slaafgemaakten en heb langs de mannenlijn energetisch veel kunnen oplossen. Voor dit boek heb ik hulp gehad van veel familie en vrienden. Ze hoorden mijn verhaal aan en deelden hun verhalen met mij.

Waar vroeger de vuile was niet buiten werd gehangen, ben ik er inmiddels van overtuigd dat het goed is dat er veel meer ervaringsverhalen over ouderverstoting verteld worden.

Hoewel de verhalen in dit boek geïnspireerd zijn door persoonlijke ervaringen, zijn alle personages en gebeurtenissen fictief. Elke overeenkomst met bestaande personen of situaties is onbedoeld. Dit boek is bedoeld om thema's van ouderverstoting en herstel van relaties in een breder perspectief te plaatsen en niet om specifieke gebeurtenissen of individuen te portretteren.

Tijdens mijn proces heb ik inspiratie gehaald uit verschillende bronnen. Sommige citaten, boeken en artikelen hebben mij geholpen om mijn gedachten en gevoelens te ordenen. Waar passend, heb ik deze verwerkt in het verhaal om de boodschap van herstel kracht bij te zetten. Deze citaten zijn bedoeld om te inspireren, niet om letterlijk herkend te worden.

Ik wil alle mannen en vrouwen een hart onder de riem steken en ze zeggen: "Geef de moed nooit op, want ook als je je kinderen fysiek niet ziet, zelfs energetisch ben je voor ze van belang."